

BORSSZEM JANKÓ

Előfizetheti a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói-részvénytársaságnál. Pest, Dorottya-utca 11: sz. a.

Előfizetési díj: Egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. — Negyedévre 1 ft 50 kr.

Szerkesztői szállás: 2 sas-utca 24. sz.

HIRESEK ARCZKÉPCSARNOKA.

Ivánka Imre.

A baloldal honvéde, nemzeti fakatona, hadügyi szaktudós, ki úgy ért a hadügyhöz, mint Gubogyi a vasuti engedélyhez, a vasuti engedélyhez pedig mindenesetre jobban, mint a politikához.

A pártfegyelem ellen volna, ha őt mint politikust a „Borsszem Jankó“ nagyon megezeznék: mert Ivánka a baloldal „mérsékeltjei“ közé tartozik, olyan vice-Ghyeczy-féle, csak hogy valamivel többet beszél és valamivel kevesebbet gondolkozik. Máskülönb teljes Ghyeczyista, tiszteli a jobboldalt, maga sem tudja, hogyan lett baloldallivá s őszinte perceiben bevallja, hogy ha az ellenzék kisebbségben nem volna, nem vinné reá lelke, hogy a többséggel ne szavazzon. Ugy a hogy a dolgok most állanak, legjobban szeretné, ha az 1867-es káposzta is megmaradna, de a baloldali kecske is jóllaknék — néhány fusionalis miniszteri tárczával.

Legjobban jellemzi az, hogy nincs ember, kivel ő másképen polemizálna, mint „per tu“, vagy legalább is per „tisztelt barátom.“ Neki mindenki tisztelt barátja, Madarász úgy mint Andrássy, Jókai úgy mint Ghyeczy, sőt mondják, hogy találva érzi magát, mikor Csernátony azokat emlegeti, kik vele „kezet szorítanak.“

Még Rakovecz nagyságos főnótáriussal is per „tisztelt barátom“ beszél, pedig Rakovecz nemcsak hogy legjobb baráti szándékkal meg akarja őt buktatni Duna-Patajon, hanem egyenes ágon Rákóczytól származtatja magát; az ilyen ágra való aspirációkkal eltelt demokratákkal pedig csakugyan nem illik „per tu“ és per „tisztelt barátom“ polemizálni.

Hogy lesz-e szerencsénk Ivánkát újra a képviselőházban láthatni, azt nem tudjuk; mert hogy Duna-Patajon megbukik, körülbelül bizonyos, mert különben Pozsonyban nem kandidálna; hogy pedig Pozsonyban megbukik, körülbelül bizonyos, mert

különb nem fogadta volna el a jelöltséget csak azon föltétel alatt, ha Duna-Patajon nem találna megválasztatni.

Igy tehát a bizonyosnál valószínűbb, hogy két szék között marad — az észak-keleti vasut igazgatói székén, a mi szintén nem rossz hely.

Különb róla is ismételjük, a mit már nógrádi Szontagh Pál „tisztelt barátjáról“ mondotunk, hogy igen jellemző a baloldali politikára, miszerint a Bónis-, Szontagh- és Ivánka-féle embereket bukásra, a Rakovecz-féle fejedelem-sarjakat pedig diadalra segíti.

Ugyan miféle állat lappanghat azon tigris bőre alatt, mely oly ügyesen kaparja ki a gesztenyét a — számár részére?

B. J.

DUETTO.

(„Baloldal és Nemzetiség“ ezimű legújabb dalműből.)

BALOLDAL.

Mondd meg nekem
Szép kedvesem
Szeretsz-e — retsz-e — retsz-e?
Avagy pedég
Oh szörnyűség!
Mevetsz-e, — vetsz-e, — vetsz-e
Dalolja el szép ajakad:
Üdv vár-e rám, vagy kárhozat.

NEMZETISÉG.

Nem vetlek én
Meg óh szegény
Magyarszki, — gyarszki, — gyarszki.
Tűzből hisz óh
Jámor bohó
Sok gesztenyét kaparsz ki!
Szeretni óh! de nincs erőm,
Van már nekem más szeretőm!

BALOLDAL.

Hah! másért lánkol kebeled,
S hű szerelmemet megveded?
Nyelj el hát föld, — hisz jól tudom,
Hogy így bizonynyal megbukom!

NEMZETISÉG.

Szánlak szegény! Tehát legyen
Rám nézhetsz, én megengedem,
Sőt ha magad jól viseled,
Meg is csókolhatd kezemet! (Búszkén ellebeg.)

BALOLDAL.

(Fejét vakarva hosszú képpel néz utána.)

Pestvárosi bolondali gyűlés.

ELNÖK JÓKAI MÓR: Tisztelt gyülekezet! Van szerencsém jelteni, hogy Ujházyt mind ez ideig nem találta meg telegrammunk s így alapos kilátásunk van reá, hogy ezen amerikai hazánkfia már a választások előtt nem tiltakozhatik kandidációja ellen. Ezen nem remélt siker, tisztelt bolondali gyülekezet, arra bátorít fel engemet, hogy indítványozom, kandidáljunk valakit a Lipótvárosi számára is.

SZILÁGYI VIRGILIUS: Helyes, helyes; hanem kívánatos volna, ha e tárgyban Lipótvárosi elvtársaink vennék a kezdeményezést kezökbe. Ünneppélyesen felszólítom tehát Lipótvárosi elvtársainkat, hogy szóljanak a kérdéshez.

(Mély csend.)

JÓKAI: Ejnye a ki Gorovéja vagy az apátoknak! Hát nincs köztünk Lipótvárosi elvtárs és testvér?
(Mély csend.)

EGY HANG: Uraim, ott ama tulsó sarokban úgy rémlik, mintha látnék két szál Lipótvárosi embert.

(Éljenezés. Halljuk!)

AZ EGYIK LIPÓTVÁROSI: Bocsánatot kérek, én csak spektátornak jöttem ide; nem tartom magamat illetékesnek, a dologhoz szólani, különben is Wahrmannista lévén.

A MÁSIK LIPÓTVÁROSI: Kérem, én baloldali volnék ugyan, és lipótvárosi is, hanem csak 10 éves vagyok és így nem választhatok.

JÓKAI: A dolgok így állván, tisztelt bolondali gyülekezet, olybá vehetjük, hogy a Lipótvárosi tökéletesen megbizik bennünk, mert csak képviseltetni sem kívánja magát köztünk; azért legjobb lesz, alakuljunk meg azonnal Lipótvárosi ellenzéknek, s candidáljuk követünknek *Horn Edét*. Én megvallom, hanem köztünk maradjon, különben kudarcot vallanánk időnek előtte, hogy Horn Ede okos és tanult ember; a mellett egy más hibája is van, hogy t. i. nem sokat törődik a közjogi kérdéssel, a mi igen természetes egy clyan embernél, a ki egyebet is tanult a világon, s másban is tud opponálni, nem csak hazafiságban; egy harmadik hibája pedig még az, hogy voltaképen nem tudni egész határozott-ággal, ha vallja ellenzéki-e vagy sem? Hanem mindezeket nemtekintve, meglehetősen jó nevet szerzett magának azzal, mikor Lónyainak annyi galibát csinált a magyar vasuti kölcsön dolgában, elannyira, hogy egyenesen neki köszönjük, hogy ez ügyben nem teljes Lónyai dicsősége, s a magyar vasuti papirok most is párin alul állanak; anoálfogva, ha pártunk előtt főntebb elsorolt hibáit még egy darabig képesek leszünk takargatni, sikerrel kandidálhatjuk őt a Lipótvárosba.

(A két lipótvárosi ember megszökik, a többiek pedig kikiáltják Hornt jelöltnek a Lipótváros számára.)

Népdal.

Gyere be, rózsám, gyere be,

Csak magam vagyok ide be —

Simonyi, Irányi hegedül.

Csak magam tartok lipótvárosi ellenzéki értekezletet — egyedül

J. M.

FŐVÁROSI HIREK.

— Az alföldi rablók a választások idejére kereset-hiányból megszüntették működésüket s petitiót terveznek, melyben az országgyűlést felkérlik, változtassa meg a büntető törvénykönyvben a „gyilkosság“ szó elnevezését „szabad választás“-ra, az emberölést „kapacitáció“-ra s a „gyilkos“ elavult nevet „kortes“-re.

+ Azon esetre, ha a „Borsszem Jankót“ Debreczenben el találnák itélni, *Pesta* bácsi már elkészítette az illuminatiót; nagyon olesó lesz, mert csak az orrát fogja kidugni az ablakon.

☉ Sanyi és Pesta bukásuk esetében vidéki szintársulatot szándékoznak alakítani. Első előadásuk lesz: „A két kulacsos.“

△ Zemenü. Megjelent Rózsavölgyinél: „Szentesi takarodó“ négy kézre; Áldor Imre urnak ajánlva. Ara?

— Hogy mennyire megy a kormány választási vesztegetéseivel, kitűnik abból is, hogy azon suszterinasoknál, kik a Gorovépart menete alkalmával „Éljen Jókai!“ kiáltásokkal Jókait kompromittálták, csupa *Lónyay* piezulát találtak.

† Az utolsó menyeyi tanácsülésben (mint a „Magyar Állam“ megmondhatná) elhatározottat hogy Magyarországon többé nem lesz cholera, mert itt úgy is minden harmadik évben választást tartanak.

× A delegatióknak csakugyan ütött az órája, mert senki sem fog belemenni. Az hirlik ugyanis, hogy Jókai példájára *Csernátóni* is ki fogja jelteni, hogy bele megy.

☉ Jókai Mórt zsidó hitsorsosai egy purimtortával lepték meg. Az ünnepelt új polgár lelkesülten megette. Eszerint — — — választása bizonyosnak tekinthető.

☐ Rákovetz János reáfogja Rákóczy fejedelemre, hogy vele egy törzsből származik. Ugy látszik, nem ismeri a közmondást: De mortibus nil, nisi bene.

☉ Átkor Imre kijelenti, hogy Darwin theoriája szerint a Rákócziak az ő törzsből származtak.

Hirdetés.

Budán előadandó tragédiámban egyéb zsidók közt egy zsidó csecsemő is fordulván elé, mindazon keresztények, kik a komaságra konkurálni kívánnak, bérmentes ajánlataikat hozám mielőbb beküldeni fölszólíttatnak.

„Az utolsó prófeta“ szerzője.

!!Pályakérdés!!

„Hárman valának együtt...“

Mi ez?

(Lipótvárosi ellenzéki értekezlet.)

Sanyi. Hej, Pista, ha ebben a vízvezetékben csupa bor folyna!

Pista. Mit használ, mikor olyan szükek a csövek!

Fontos ok.

Péter. Ugyan Pali, miért nem beretváltatod le a tarlódat?
 Pál. Jaj Peti komám, nem merek. A borbélyom baloldali.

A fuzionált baloldal csatajelentései.

I.

Nyáry Pál ur balközépi főkommandáns urnak.

Unghvár, február 20.

A kaposi csata elvünk győzelmével végződött. Az ellenséget megfutamtottuk alkotmányos dorongokkal és szabadelvű baltákkal. Egy lelkes pártember gr. Butlert, az ellenség vezérét lesből majdnem lelőtte. A Deákpárt hűsz közösfüges sebesültet hagyott a színhelyen. Éljen a baloldal!

Vágó István

űres óráiban ref. lelőpásztor, különben baloldali fűtykőncz.

II.

Ugyanannak:

Kis-Disznód, február 21.

A szélsőballal egyesült balközép a honaruló deákpárti választókat megtámadta. „Éljen Tisza, le az urakkal!” kiáltások mellett két oldalt kapacitálta. A gyávák futnak. 1 halott, 12 sebesült az ellen részén. A bal-programm a Chassepotnál is nagyobb csodákat művelt.

Malaczi Andor

kortes-dandárnok.

III.

Ugyanannak:

Sárlak, február 22.

A lelkes balközép rohammal elfoglalta Sárlakot. Vitézül harcoltunk. Hatvanhét hatvanhetes deákpártit elagyabugyáltunk. Két deákpárti fület, melyeket Icsivics Athanáz, lelkes balpárti levágott, mellékelünk. Éljen Jókai, Tisza, Irányi, Madarász és Miletics!

Csákány Marcsi

kortes-ezredes.

IV.

Ugyanannak:

Mérgös, február 24.

Elvünk igazságáról meggyőztük a deákpártot. Három ember majoritása lévén, pártcélekből négyet ügyes megrohanással agyonvertünk. Sajnos tévedésből egy lelkes baloldali hívünk pártoldalbordáit is betörtük s két jeles balközépi kalnyibát felgyújtottunk közösfüges jobboldali viskóknak vélvén. Diadalunk biztos. Éljen Tisza és Madarász!

Csap Bódi

kortes-alezredes.

Blasco da Gamovich

vagy :

a „fogadmányos“ szélballero

vagyis :

egy caballo és egy caballero története.

Szomorú játék; kezdődik Piccola-Zomborában, végződik Kudarczon.

Irta : Don Juanito Piperculados.

Személyek :

MUCZIPHALUS, egy angol ló.

DON BLASCO DA GAMOVICH, ki hidalgónak született, szabad óráiban azonban kocsisággal foglalkozik s a fönmaradt időt politikára fordítja.

A FELESÉGE, kár, hogy olyan derék asszony.

El conte BELLISSIMO KEGLODOLCE, politico caballero.

EGY FŐISPÁNNAK AZ Ó FIA.

A NAGI-LACCOI VÁLASZTÓK KARA.

(Történik Nagi-Laccon, ebben az esztendőben.)

I. Felvonás.

(Piccola-Zombora, don Blasco lakása.)

Don Blasco és felesége.

DON BLASCO. Asszony, megyek Pestillába. Gróf Bellissimo írja, hogy nagyszerű lovat kapott. Szeretné, ha megnézném.

ASSZONY. Pista, Pista! Te olyan ártatlan vagy! Én attól félek, hogy az a Bellissimo tégedet lóvá tenni, nem lovat nézni hí fel Pestillába. Ő baloldalos, s tégedet eltántoritani akar.

DON BLASCO. Mit gondolsz! Egy házért sem állok el elvemtől.

ASSZONY. Oh, mit nem tesz egy ló!

DON BLASCO. Asszony!

ASSZONY. Ugy értem, hogy gyar-ló vagy.

DON BLASCO. Az már más, de én magyar vagyok!

ASSZONY. Az vagy te ma-gyar-ló, édes férjem!

II. Felvonás.

(Pestilla, Keglodolce istállójában.)

Az angol ló, Keglodolce, Don Blasco, Lovászok.

MUCZIPHALUS. Hin-he-he-he-he! ehen, ehen! (t. i. nyerít.)

DON BLASCO:

Oh zengjed zengjed, zengő zengeményed,

Mely édesb nekem, mint cigány-zene;

Mily dő'czeg zászló selymes szép sörényed,

O Keglodolce, egyen meg a fene,

Ha át nem eng' ded nekem e párát:

Sárga csikókban fizetem az árát.

KEGLODOLCE: Hohó! Ennek az ára nem pénz; hanem meggyőződés.

DON BLASCO. Az én meggyőződésem az, hogy ennek a lónak nincsen ára; tehát a mi nincs, azt nem adhatni meg érte; mit kívánsz tőlem?

KEGLODOLCE. Nézd, az a paripa a baloldalra van kötve: gyere ér-e át!

DON BLASCO. Hah! feleségem!

KEGLODOLCE. Mit? Feleség-d? Ha csak annyiba veszed e lovat? Akkor itt van a főispán fia, ő is kéri, neki adom.

DON BLASCO. Átmegyek! Ha kétezer feleségem volna is, átmegyek egy ilyen lóért.

A FŐISPÁN FIA. Nem engedek; hanem ha tetszik, fogadjunk: ott van a nag-i-laccai kerület, ha tudsz oda baloldali képviselőt csinálni, akkor leszen a tied a ló; ha nem tudsz, enyém lesz.

DON BLASCO. Áll!

III. Felvonás.

A nagylaki választók kara.

A nagylaki kerület, k rül t,
Három mériföld terület, terület:
Don Blasconak annyit ér, annyit ér,
Oda adja egy lóér', egy lóér'.

Fehér tollas da' ahára, dalálom
Szándékát kitalálom, t lálom
A bőrünkre fogadást fogadott,
Ott is marad a fogad ott, fogad ott!

(Folytatás a választások után.)

A czimeres.

Rakovecz nagy demokrata.
Az ősökre mit sem ad,
Csakis Rákóczy Ferencztől
Származtatja le magát.
Rákóczy nagy nemes faló:
De még sem ily ágra való.

Haj Rákóczy haj Rakovecz
De élsz halsz a czimeerér'
Apád anyád volt még sokeez
Te meg már vagy esiszta vér.
De milyennek mondd magad,
Még sem vagy oly ágról szakadt.

A két Pali.

Sz. PALI. Én politikus vagyok.

Sy. PALI. Én költő vagyok.

Sz. PALI. Ha költő vagy, miért politizálsz?

Gy. PALI. Ha politikus vagy, miért irsz szonettek?

Sz. PALI. Mentségemül szolgál, hogy csak rosza-kat írok.

Gy. PALI. Politikád még rosszabb, mint szonettjeid.

Sz. PALI. Nem is akarok politikámnak megnyerni: azt akarom, hogy a Parnassuson maradj.

Gy. PALI. S ezt Parnassusra nem való szonettekkel akarod elérni!

Sz. PALI (elmegy a harmadik Palihoz, a ki Nagylakra küldi).

Ma így.

I.

Tanár. S ha a válófelek, ezélt nem érve, negyedszer is folyamodnának tarácsához, mit mondana nekik?
Jelölt. (izzadva) Azt mondanám: „Az isten áldja meg önöket, ne alkalmatlankodjanak annyit!”
Tanár. Domine Pyramidlovics, ön hiányosan készült el a szigorlatra. Hat hónap mulva jelentkezéék újra.

II.

Jelölt. (dadogva) A femurnak . . . felső . . . melső . . . belső folytatványos dagadványának . . . harántos varránya . . .
Tanár. Szörnyűséges ignorancia! Domine Rekezényi, hat hónap mulva jelentheti magát.

1-ső Káplár. Nem.étör Gebhard, álljon egyenesen, mert megrázom mint a zsákot! Maga meg Wenczel, mellét ki, hasát be! Poor frájter, az a puska nem bot, hogy rátámaszkodjék. Egy, kettő — egy, ke'tő

2-ik Káplár. Jendrássik, ha még egyszer elejti a fegyvert, teremtu gyse rátűzöm. Pauler, egy sukka előbbre! Karvas-y, ne törölgesse a homlokát, az nem illik katonához! — Vigyázz! Egy kettő . . . egy kettő

Zsoltárok könyve. XXX. 2.

És szóla Jókai Mór:

baloldal istene, kisegitsz az együgyűeken, Árvákon, Jámborokon és Rákóczyn, és a peczdárdusakon és Csernátónin, segíts rajtam, szolgálid legszerényebbikén is — bukásom éjjeléből, megsiklósodó terézvárosi pucusból kiáltok hozzád —

mert te nagy vagy és megmentéd e hazát, parlamentáris stiklieink segédelve nélkül is, és elveszni nem engeded —

és azért fogadom, hogy bemegyek delegációba, delegációnál is delegációbb delegációba és többé gondom nem leszen Irányira és nem leszen gondom „Magyar Ujság“-ra és fogok románokat írni és nem fogok írni vezérczikkeket, sem galanteriezcikkeket, sem egyéb más mihaszna cikkeket, sem fuziókat csinálni nem fogok és expertusabb Nyárykra hallgatok.

És szóla az Úr Jókaihoz:

szajnamelléki Páris városában lakozik egy Horn nevű jeles zsidó, ki jeles is és zsidó is és kedves az én színem előtt, ki szeretem az okos embereket —

és írj te neki és irván ird meg neki, hogy fogassa magára, hogy baloldali és lépjen föl Wahrmannak ellenébe — és léptesd föl.

És mondá vala Jókai az Urnak:

Uram, nem értem mit akarsz.

És mondá vala az Úr Jókainak:

hallgass én fiam és hallgatva írj és irván kapatsz szavazatokat, mert vagyon sok ember a Lipótvárosban és a Terézvárosban, kiknek vagyon lakásuk a Terézvárosban, de üzletük vagyon a Lipótvárosban és vannak sokan, kiknek lévén van lakásuk a Lipótvárosban és üzletük a Terézvárosban és kik deákpárti Wahrmannisták —

és ezek a Terézvárosban iratják be magukat, ha Wahrmannak nincs ellenfele és ha ez csak névleg vagyon is, akkoron ők a Lipótvárosban iratják be magukat és nem iratják be magukat a Terézvárosban és a te pártod erősebb lehet.

És mondá Jókai:

Irok Hornnak, hogy lenne oppositionalis pajtásom az Urban.

És Horn ezalatt irt vala levelet a „Temps“ nevű francia ujságba, melyben kifejtven kifejti, hogy ő francia polgár létre, a francia törvényeknek az ő értelmében Franciaországon kívül sem hivatalt sem képviselőseget nem vállalhatván, nem vállalhat.

A mely nyilatkozatnak utána kikiálták vala lipótvárosi ellenzéknek a Schoossfeldernek elbocsátott ház-mesterét, nevén nevezvén őt: Krahulác Gergelyt.

Adalék a „bohózat elméletéhez“.

A. Ha már az a Kisfaludy-társaság díjt tüzött ki, miért tüzte ki a bohózat elméletére és nem a szomorujátékára, mikor ez nagyobb szerű dolog?

B. Bizonyosan csak jogérzetből, miután a törvény világosan mondja, hogy: „Nemo ultra Posse tenetur.“

A. Mhm!

Ovecz és Óczy.

(Szinhely: Olvasó-szoba a mennyei kaszinóban.)

(II Rákóczy György, Ferencz Nro I és II, Tököly Imre kanapékon fekvé csibukolnak és Thaly Kálmán Rákóczy-tárat s vak Bottyánját betűzik. Rákóczy Lajos és András piketiroznak. Zrinyi Ilona Horváth Mihály székfoglalóját olvasgatja.)

I. Rákóczy György. (a „Hazánkat“ nézi) Vae mihi! Feri, Imre, Lajos, András, lássátok zumtuehel mit olvas-muk ezen zsurnálban.

Zrinyi Ilona (Felugrik.) Mi az? Mutasd nekem legelőbb, talán valami ujság Munkácsról?

I. Rákóczy György. Dehogyan Munkácsról, Duna-Patajról szól ez. Képzeljétek el, a mi törzsünk nem halt ki, feleledt, feltámadt

Zrinyi Ilona. Magától? Az lehetetlen. Je connais ça.

R. Lajos. Impossible! Én Várad előtt estem el anno 1664. Fiut nem hagytam magam után, ily descendens hiányában meg

R. András. Én meg az idősb ág utolsó sarja 1754. költözökdtém föl utánatok.

I. Rákóczy György. Pedig ez félig se tréfa. Rákóczy János, pestmegyei főnótárius, írja itt az ujságon, hogy utódunk.

Mindnyájan. Protestálok, nem tőlem való!

I. Rákóczy György (szemét csiptetve.) Ilona fiam, eredj a szomszédba. (Ilona kelleltenül kimegy, de hallgatózik.) Hm . . . fiúk . . . ti nagy lurkók voltatok . . . hátha valami? . . . nos Lajos, Andris, Imre . . . te, te Imre, különösen te sok asszony fejét megzavartad.

Tököly Imre. Hiszen no, nem tátottam a számat, ha szép hajadont láttam — de ez a nótárius nem fattyam.

Ilona (betoppán) Imre! ó hűtelen! Hát te engem megcsaltál? . . . Rákóczynék, Gyuriné, Feriné, Andrásné, Lajosné jőjjetek, siessetek be . . . (a Rákóczynék szintükből kikelve beszaladnak)

Asszonyok. Mi történt?

Ilona. Hűgaim, néném, fontos dolog fogrog itt fenn, egy pesti nótáriust beloptak fészünkbe, uraitok hűtlenek voltak, kiesapongók és

Rákóczyak. De asszonyok, némberek — esküszünk, ez a nótárius nem közülünk való.

Ilona. (pathetice) Távozzatok, válópert akasztunk nyakatokba. Menjünk a szent szék elé!

Nők. Fel a szent szék elé!

Rákóczyak (kétségbeesve.) De asszonyok, ez bitorolja nevünket, ez nem descendens. ez csak . . . (zaj, tumultus, könyök, zsebkendők, szemrehányások, rózsakörmös ujjak, sikolyok, egy-két ájúlkozás.)

Borsszem Jankó (betoppán) Uraim, dámáim! Értésültem, hogy Pestmegye dicső főnótáriusának merész állítása még a másvilágon is féltékenységi scénát idézett elé önök mélyen tisztelt családi körében. Engedjék megnyugtatótatásukra azon officiózus dementivel szolgálnom, hogy ama derék Rákóczy most korteskedik s nevükre van szüksége. Választás után majd megmondja magától, hogy a Rákóczy törzshöz ép oly távol áll, mint a Rakovecz-név a Rákóczyhoz. Egyébiránt maradok alázatos szolgáljuk.

(Kibekülséi tableau. — Molnár görögützet gyújt. — Böhm gyönyörindulót ver el. — A kis Erkel karnagyol.)

Azon lelkes választók,

kik Gorove bevonulásakor Jókait éltették.

Terézvárosi kóser kortes-nóták.

Hej Khon khavét, esokholadét khopába, [?]
Had d igyék a szegény zsidó, ej haj potyába.

Rójja föl a Hauptbuchnak a blattjára,
Hány porción delklit ettem a khövetönk javára.

Khoesmásrósné már én többet nem eszek,
Mert én a kend zworachjától, ej hój megveszek.

Küldjön el a követünkhöz majorba,
Fejje meg a teheneit ej hój mind sorba.

Mert jön husvét, akkor kell tej jontevig,
Követüntől lesz potyatej, hej hój most telik.

Adjon a teheneinek jó korpát,
Azért küldtünk neki tegnap, ej hój fain tortát.

Reisses. Mit was war die Torte gefüllt, was ihr
Jókai geschenkt habts?

Beisses. Mit Chokolade.

Reisses. Aha, gegen den *Durchfall!*

Egy lelkiismeretes szerkesztő levele munkatársaihoz.

Igen tisztelt munkatársaim!

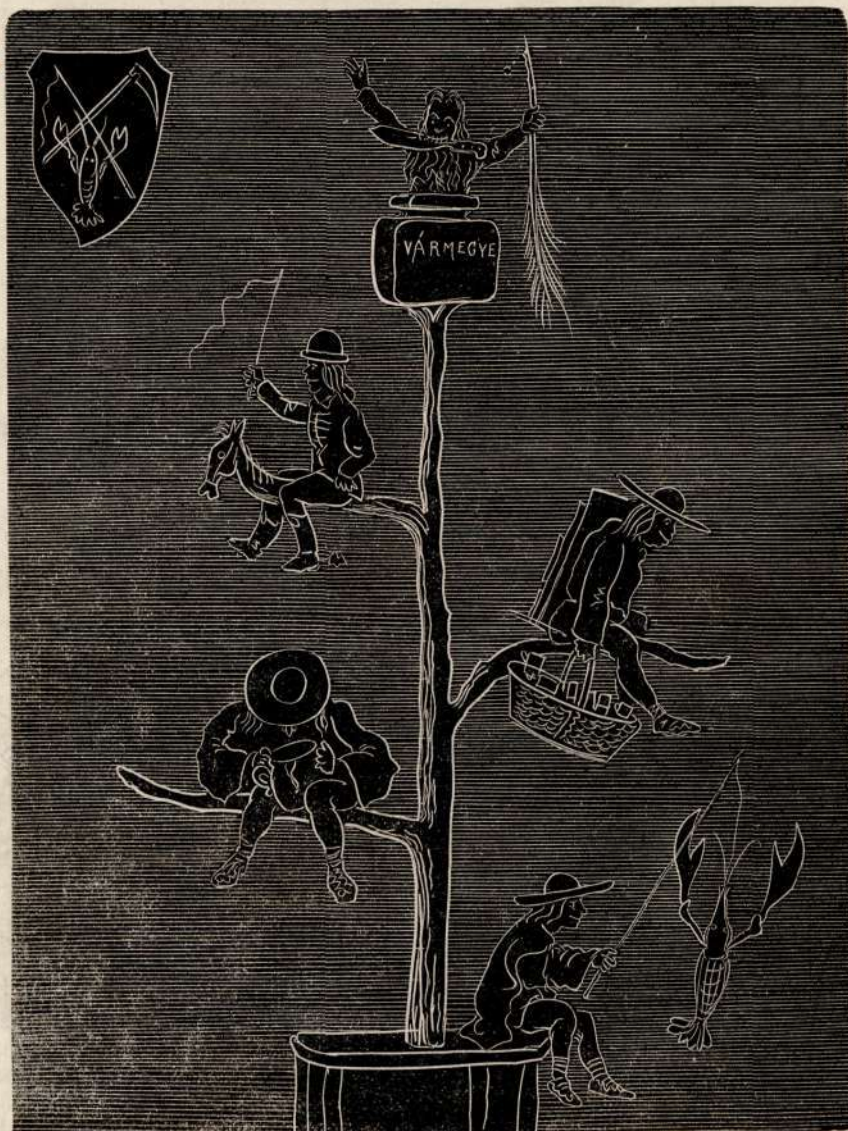
Alázatosan esedezem uraságtóknak, ha valamit írni akarnak magasztalót én reám, valamint gyalázót ellenfeleimre, kérem, esedezem önöknek, tegyék ezt más lapban ne az enyimben; s ha már siketek önök beható esedezéseim előtt, igen, igen kiválóan tisztelt uraim, akkor tanácsolom, hogy legalább olyankor ne tegyék, mikor a szerkesztőségben vagyok. Önöket kiválóan tisztelő princzipálisuk

J. M.

U. J. Nagy elfoglaltatásom következtében a szerkesztőségben hetenként csak egyszer jelenhetek meg, míg a választásokban tart.

Tógyi Tityi hébe hóba
Ellátogat Torinóba —
Mikor lesz már idebenn? —
Bornyunyúzó pénteken!

Rákóczi Janó családfája.

Választási rigmusok.

A Lipótvárosban nem volt eddig balpárt,
De im most már ott is kiütötte *szarv*-át.
Nagy hangon hirdetik, s büszkélkednek vele,
Pedig a szarv gyakran bárgyuságnak jele.

Józsefváros, Terézváros
Nyáron poros, télen sáros,
Bizony piszkos dolog lehet
Ott a földre hullani —
Jaj minő sors vár reátok
Csernátóni Jókai!

Baranyai népdal.

A bükösi hid alatt
Nyáron sütjék a halat,
Nagy levélbe takarik
Ballaginak odadik.

Szívárványos a programm
Ugy-e khérem illik rám?
Most is azért vettem rám,
Hogy három párt nézzen rám.

Virágzik a khokhoricz
Baloldalog a Moritz.
Peros szegény, peros ám
Peros programm a nyakán.